

A Régiók Bizottsága véleménye egységes piac, szociális jövőkép és általános érdekű szolgáltatások

(2009/C 120/02)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- osztja az Európai Bizottságnak azt a nézetét, hogy az egységes piacnak erősítenie kell a fogyasztókat és a kkv-ket, a globalizációt Európa javára kell fordítania, meg kell szüntetnie a tudás és az innováció előtt álló akadályokat, elő kell segítenie a gazdasági növekedést a munkahelyteremtés és Európa versenyképessé tétele érdekében, a lisszaboni célkitűzéseknek megfelelően, továbbá és erős szociális és környezetvédelmi dimenzióval kell rendelkeznie;
- sajnálattal állapítja meg, hogy a közleményben kifejtett kérdések inkább általános jellegűek. Az Európai Bizottságnak a közleményben megnevezett célok elérésére szolgáló majdani konkrét javaslatait ezért a megfelelő időben – elsősorban a szubszidiaritás elvének betartására való tekintettel – részletesen meg kell majd vizsgálni;
- kifejezi meggyőződését, mely szerint az egységes piac csak akkor működhet sikeresen, ha adott a vállalkozások versenyképessége, és amennyiben valódi szociális hasznot hajt az európai polgárok számára; ezért elengedhetetlennek tartja, hogy a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát szélesebb körben érvényesíteni kívánó szolgáltatási irányelv által nyitott úton haladjunk tovább, amihez fokozni kellene a valódi versenyt, és javítani kellene az egységes európai piac működését;

Előadó: Dr. Michael Schneider (DE/EPP) államtitkár, Sachsen-Anhalt tartomány képviselője a szövetségénél

Referenciaszöveg

A Bizottság közleménye: Egységes piac a 21. századi Európa számára

COM (2007) 724 végleges

A Bizottság közleménye: Az „Egységes piac a 21. századi Európa számára” című közleményt kísérő dokumentum – Általános érdekű szolgáltatások, beleértve az általános érdekű szociális szolgáltatásokat: új európai kötelezettségvállalás

COM(2007) 725 végleges

A Bizottság közleménye: Lehetőségek, hozzáférés, közösségvállalás: úton a XXI. századi Európa új szociális jövőképe kialakítása felé

COM(2007) 726 végleges

Általános megjegyzések

A Régiók Bizottsága emlékeztet „Az egységes piac jövője és az európai társadalom helyzetének felmérése” című, 2007. március 23-i előrettekintő véleményére, amely szintén erről a témáról szól, és fontos ajánlásokat tartalmaz az egységes piac továbbfejlesztésére.

Háttér

Az egységes európai piac kulcsszerepet játszik a globalizált világban és a lisszaboni stratégia keretében, mivel fokozza az európai gazdaság versenyképességét, ezáltal a növekedést és a foglalkoztatást. Ugyanakkor az európai polgárok életminőségének és jólétének növekedéséhez is vezet. Az egységes piac ezzel az Európai Unió eddigi egyik legnagyobb vívmánya.

Ennek fényében a Régiók Bizottsága üdvözli az egységes piaccal kapcsolatos dokumentumcsomagot, amelyben az Európai Bizottság kifejti és vitára bocsátja az egységes európai piac továbbfejlesztéséről és jövőbeli alakításáról szóló elképzeléseit. Ez fontos lépés ahhoz, hogy a jövőben is meg tudjunk felelni a globalizáció növekvő kihívásainak.

Az „Egységes piac a 21. századi Európa számára” című közlemény

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. osztja az Európai Bizottságnak azt a nézetét, hogy az egységes piacnak erősítenie kell a fogyasztókat és a kkv-eket, a globalizációt Európa javára kell fordítania, meg kell szüntetnie a tudás és az innováció előtt álló akadályokat, elő kell segítenie a gazdasági növekedést a munkahelyteremtés és Európa versenyképessé tétele érdekében, a lisszaboni célkitűzéseknek megfelelően, továbbá és erős szociális és környezetvédelmi dimenzióval kell rendelkeznie;

2. sajnálattal állapítja meg, hogy a közleményben kifejtett kérdések inkább általános jellegűek. Az Európai Bizottságnak a közleményben megnevezett célok elérésére szolgáló majdani konkrét javaslatait ezért a megfelelő időben – elsősorban a szubszidiaritás elvének betartására való tekintettel – részletesen meg kell majd vizsgálni;

3. kiemeli, hogy a szubszidiaritás elve lényeges eleme az Európai Unió politikai és jogrendjének, hangsúlyozza azonban azt is, hogy az EU előtt napjainkban álló kihívások nagy része globális jellegű (globalizáció, a szociális védelem szükségessége, a globális pénzügyi piacok befolyása, éghajlatváltozás stb.), és hogy ezért azokon a területeken, amelyeken nem lehet helyi, regionális vagy tagállami szinten leküzdeni a problémákat, közös elveken alapuló, közös megoldásokra van szükség;

4. kifejezi meggyőződését, mely szerint az egységes piac csak akkor működhet sikeresen, ha adott a vállalkozások versenyképessége, és amennyiben valódi szociális hasznot hajt az európai polgárok számára; ezért elengedhetetlennek tartja, hogy a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát szélesebb körben érvényesíteni kívánó szolgáltatási irányelv által nyitott úton haladjunk tovább, amihez fokozni kellene a valódi versenyt, és javítani kellene az egységes európai piac működését;

5. egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy meg kell győzni a közös európai piac csaknem 500 millió fogyasztóját arról, hogy a közös piac által nyújtott előnyök hasznosak a számukra a mindennapi életükben. Az EU támogatottsága ugyanis csak akkor fog növekedni, ha a polgárok saját maguk tapasztalják, milyen előnyöket jelent számukra az Európai Unió;

6. felszólítja a tagállamokat, hogy célzottabb tájékoztatást nyújtsanak a belső piac, valamint a fogyasztóvédelem, a foglalkoztatás növelése, a gazdasági növekedés és az árstabilitás közötti összefüggésekről. A helyi és regionális önkormányzatok ebben kiemelt szerepet játszhatnak;

7. ezért – ahogyan ezt már „Az egységes piac jövője és az európai társadalom helyzetének felmérése” című véleményében megállapította – ajánlja, hogy az Európai Bizottság, a tagállamok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok a polgárok és a vállalkozások aggodalmainak csillapítása érdekében javítsák a globalizációból és a megnövekedett versenyből adódó gazdasági és társadalmi változtatások kezelésének megfelelő módjával kapcsolatos kommunikációjukat;

8. üdvözli az Európai Bizottságnak azt a szándékát, hogy az egységes piac továbbfejlesztése során különös figyelmet fordítson a gazdasági növekedést, valamint a munkahelyek létrehozását és diverzifikálását lehetővé tevő kkv-k igényeire. Ezért sokkal többet kellene tenni annak érdekében, hogy a kkv-k könnyebben hozzáférhessenek az egységes piachoz, jobban növekedhessenek és ezáltal jobban ki tudják használni vállalkozási lehetőségeiket. Különösen a klaszterek és a csomópontok jelentenek kiváló módszert a kkv-k számára arra, hogy helyi, regionális, nemzeti – és egyre inkább akár transznacionális – szinten kiterjesszék bázisukat, kapcsolatrendszerüket és piaci lehetőségeiket, valamint növeljék a hasznukat, és így munkahelyeket teremtsenek;

9. ezért ismételtén utal rá, hogy az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak konzultálniuk kellene a helyi és regionális önkormányzatokkal, a gazdasági élet képviselőivel és a szociális partnerekkel, és párbeszédet kellene folytatniuk velük arról, hogy milyen bürokratikus akadályokat lehet leépíteni a vállalkozások és különösen a kkv-k érdekében, amelyek a leginkább szenvednek az egységes piacon még létező bürokratikus akadályoktól. Tekintettel kellene lenni a kkv-khez kötődő bürokrácia leépítése és a helyi és regionális önkormányzatoknál jelentkező többletterhelés közötti kölcsönhatásokra is;

10. következőképpen támogatja az Európai Bizottságnak a kkv-k támogatására irányuló két kezdeményezését. A kisvállalkozói törvény keretében a „Gondolkozz előbb kicsiben” (*think small first*) elvnek megfelelően különféle intézkedéseket terveznek a kkv-k támogatására. Az RB üdvözli az Európai Bizottság európai magántársaságokról szóló statútumra tett javaslatát is, melynek célja a kkv-k határokon átnyúló tevékenységeinek megkönnyítése. A társasági jogi struktúrák tervezett egyszerűsítése alkalmas az európai vállalkozások versenyképességének javítására. Az egyszerű, bürokrácia mentes és hatékony szabályozások közvetlenül segítik a kiegyenlített versenykörülmények és a gazdasági stabilitás kialakulását. Az erre a területre vonatkozó eredményes intézkedések közvetlen pozitív hatást gyakorolnak a gazdaságra. Csökkenthetők lennének a jogi és vállalkozásalapítási tanácsadás költségei. Az ilyen jellegű megfontolások során azonban biztosítani kell, hogy az európai szintű intézkedések összhangban legyenek a nemzeti társasági jogrend kiterjedt struktúráival, és hogy a meglévő szociális normák ne kerüljenek veszélybe;

11. üdvözli az Európai Bizottságnak a globalizáció előnyeiről kifejtett nézeteit, utal azonban arra, hogy ezek az előnyök csak akkor tudnak az említett mértékben megjelenni, ha az európai szabványokat a világpiacon többi szereplője is ténylegesen elfogadja. Ha nem így történik, akkor a különböző európai szabványok az európai gazdaság versenyképességének csökkenéséhez is vezethetnek;

12. ennek tudatában hangsúlyozza, hogy az EU-nak új globalizációs stratégiára van szüksége, melynek tartóoszlopait a versenyképesség mellett a fenntartható gazdasági növekedés, a teljes foglalkoztatás, a társadalmi kohézió és a természeti erőforrások fenntartható felhasználása kell, hogy képezze. Ezeket a szempontokat a kidolgozandó hatásvizsgálatokban is meg kell említeni;

13. utal rá, hogy az egyre szélesebb körű globalizációt és az ezzel járó kiéleződő versenyt tekintve az európai vállalkozásoknak a tudásalapú nemzetgazdaságok révén még inkább innovatívnak és kreatívnak kell lenniük, hogy megőrizzék versenyképességüket;

14. ebben az összefüggésben elismeri, hogy az Európai Tanács által megfogalmazott cél, mely szerint az Európai Unióban a kutatásra fordított kiadásokat a GDP 3 %-ára kell növelni, az európai gazdaság verseny- és jövőképességének központi eleme;

15. hangsúlyozza, hogy a képzés és a továbbképzés, valamint ennek révén az emberek képességeinek egész életen át tartó fejlesztése igen nagy kihívást jelent az Európai Unió, a tagállamok és a régiók számára. A verseny, a vállalkozói szellem, az innováció és a beruházások mellett ez a termelékenység fokozásának egyik motorja. Ezért javítani kell a tagállamok, régiók és települések humántőke-befektetési kapacitását, hogy valóságga váljon az egész életen át tartó tanulás elkövetése;

16. ajánlja, hogy különösen a kutatás, fejlesztés és innováció terén folytatott határokon átnyúló együttműködés részesüljön kiemelt figyelemben, mivel ezen a területen még igen sok a kiaknázatlan lehetőség;

17. utal ezért annak fontosságára, hogy a köz- és a magán-szférában is olyan légkört teremtsen a vezetés, amely a dolgozókat képzettségük továbbfejlesztésére ösztönzi, és jó minőségű munkahelyek létrehozását tűzi ki célul;

18. osztja az Európai Bizottság meggyőződését, mely szerint a szellemi tulajdon védelme a jól működő egységes piac lényeges alkotóeleme. A szellemi tulajdon hatékony védelme nemcsak az innovációt és a kreativitást ösztönzi, hanem a versenyképesség növekedéséhez és munkahelyteremtéshez is vezet;

19. az Európai Bizottsághoz hasonlóan hangsúlyozza az egységes piac környezeti és szociális dimenziójának jelentőségét. Úgy véli, hogy a környezetvédelmi törekvéseket az éghajlatváltozásra való tekintettel fokozni kell. Utal azonban arra, hogy a fenntarthatósági stratégiával járó költségek fedezésére megfelelő megoldást kell találni annak érdekében, hogy ne jelentsenek aránytalan terhet a polgárok számára, és hogy az olyan vállalkozások, amelyek már beruháztak igen szigorú környezetvédelmi normákba, képesek legyenek fenntartani magukat Európában. A szigorú környezetvédelmi normákat tiszteletben tartó európai vállalkozásoknak az ilyen jellegű környezetvédelmi normákat nem alkalmazó, Európán kívüli régiókba való áttelepülése a globális éghajlatvédelmi célok elérését is veszélyeztetné;

20. egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy a foglalkoztatottak mobilitása fontos eleme az egységes piac kialakításának. A tagállamok feladata, hogy igényeiknek megfelelően alakítsák ki a munkaerőpiacra vonatkozó szabályozásokat, fontos azonban az is, hogy elkerülhetők legyenek, illetve megszünjenek a szabad áramlás előtt álló akadályok, amelyek ellentétben állnak az alapvető jogokkal és szabadságokkal;

21. az Európai Bizottsághoz hasonlóan úgy véli, hogy az egységes piac változásokat hozott az Unión belüli mobilitás terén. Vannak olyan foglalkoztatottak, akik számára nehézséget jelent a szükséges alkalmazkodás, ezért aggodalommal figyelik a folyamatokat. Ennélfogva a Régiók Bizottsága osztja az Európai Bizottság nézetét, mely szerint továbbra is garantálni és – mindenekelőtt az európai munkajogi előírások korrekt alkalmazása révén – védeni kell a foglalkoztatottak jogait;

22. utal rá, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió az Európai Unióban az integráció egyik tartóoszlopa. A kohéziós politika jövőbeli kialakítása szorosan összefügg az EU növekedési és foglalkoztatási politikájával. Éppen az Európai Szociális Alap eszközei számítottak és számítanak fontos tényezőnek a munka terén szükséges modernizációk által érintett foglalkoztatottak és vállalkozások támogatásában, valamint a munkaerő-piaci integrációs esélyek növelésében. Így jobban meg lehet felelni a globalizált gazdasági térség követelményeinek;

23. üdvözli, hogy az Európai Bizottság a közleményben több ízben kiemeli a szabályozás javítását, a hatásvizsgálatokat, a szabályozások egyszerűsítését és értékelését, valamint a bürokrácia csökkentését. Az Európai Bizottságnak és az Európai Parlamentnek, de a tagállamoknak és a régióknak is sikereket kell elérniük ezen a téren, mivel a szabályozás javítása a polgároknak és a vállalkozásoknak is hasznára válik. Ezáltal a polgárok elégedettebbek lesznek az európai együttműködéssel.

Az „Általános érdekű szolgáltatások, beleértve az általános érdekű szociális szolgáltatásokat: új európai kötelezettségvállalás” című kísérődokumentum

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

24. sajnálattal veszi tudomásul, hogy az Európai Bizottság az általános érdekű szolgáltatások alapvető kérdésének csak egy kísérő dokumentumot szentel, ami nincs összhangban a főként az általános érdekű szolgáltatásokról szóló fehér könyvvel kapcsolatos konzultáció keretében a Régiók Bizottsága⁽¹⁾ és az Európai Parlament⁽²⁾ által megfogalmazott elvárásokkal;

25. támogatja az Európai Bizottságnak azt a kijelentését, hogy a tagállamoknak, illetve a regionális és helyi önkormányzatoknak önállóan kell dönteniük az ilyen szolgáltatások módjáról, mértékéről, szervezéséről és finanszírozásáról;

(1) Vélemény a következő tárgyban: „A Bizottság közleménye – Fehér könyv az általános érdekű szolgáltatásokról” (CdR 327/2004 – HL C 164., 2005.5.7.).

(2) Az Európai Parlament állásfoglalása az Európai Bizottság általános érdekű szolgáltatásokról szóló fehér könyvről (2006/2101 (INI)), 2006.9.27.

26. osztja az Európai Bizottságnak azt a nézetét, hogy az általános érdekű szolgáltatások igen fontosak a polgárok jóléte, a társadalomba való beilleszkedés, a társadalmi kohézió biztosítása és a foglalkoztatási szint javítása terén;

27. kiemeli, hogy az európai ágazati szabályozások hatálya alá nem tartozó általános gazdasági érdekű szolgáltatásokat általában meghatározza a regionális és helyi kultúra, illetve a helyi szokások, ezért megfelelő intézkedésekre van szükség regionális és helyi szinten;

28. örömet fejez ki a Lisszaboni Szerződés új, 14. cikkével kapcsolatban, amely új jogalapot vezet be az általános gazdasági érdekű szolgáltatások számára. Ez a jogalap lehetővé fogja tenni a Tanács és az Európai Parlament számára, hogy jogszabályok által, a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően megalkossa azokat a főként gazdasági és pénzügyi jellegű elveket és feltételeket, amelyek lehetővé teszik az általános gazdasági érdekű szolgáltatások feladatainak megfelelő módon történő teljesítését, és véget vetnek az Európai Bizottság által eddig mind a jogalkotás (ágazati irányelvek), mind a jogviták területén előnyben részesített esetjogi megközelítés miatt kialakult jogbizonytalanságnak. Sajnálattal fejez ki ezért amiatt, hogy az általános érdekű szolgáltatásokról szóló közlemény csak megemlíti a 14. cikket, de nem fejt ki annak következményeit;

29. üdvözli egyébiránt, hogy a reformszerződés jegyzőkönyvet tartalmaz az általános érdekű szolgáltatásokról, amely kiemeli ezeknek a szolgáltatásoknak a jelentőségét. A jegyzőkönyv révén elismertté válik az általános érdekű szolgáltatások sokszínűsége és a tagállamok elsődleges kompetenciája az ilyen szolgáltatások nyújtásában. A Régiók Bizottsága kiemeli, hogy a jegyzőkönyv kifejezetten hangsúlyozza a regionális és helyi önkormányzatok széles mérlegelési mozgásterét a szolgáltatásoknak a felhasználók szükségleteihez, a közbeszerzéshez és a szervezéshez való igazítása tekintetében;

30. úgy véli, hogy az általános érdekű szociális szolgáltatások, bár az egyes tagállamokban másként fejlődtek, az európai szociális modell lényeges elemét alkotják, és éppen ezért fejlesztükhöz stabil és átlátható közösségi jogi keret kialakítására van szükség mindemellett, hogy e szolgáltatások feladatainak, irányításának és finanszírozásának meghatározása során tiszteletben tartjuk a szubszidiaritás elvét, és főként a helyi és regionális önkormányzatok hatásköreit;

31. ebből kifolyólag megállapítja, hogy a Régiók Bizottsága⁽³⁾ és az Európai Parlament⁽⁴⁾ az Európai Bizottság jogalkotási javaslatára vonatkozó kérése ellenére – mely javaslat valódi jogbiztonságot teremtene az általános érdekű szociális szolgáltatások nyújtása terén – az általános érdekű szolgáltatásokról szóló közlemény csupán néhány, a „gyakran feltett kérdésekre” adott válaszra szorítkozik, melyek hasznosak, de nincs kötelező jogi érvényük;

(3) Az RB 2006. december 6-i véleménye a következő tárgyban: „A Bizottság közleménye – A Közösség lisszaboni programjának végrehajtása: Az általános érdekű szociális szolgáltatások az Európai Unióban”, COM(2006) 177 végleges (CdR 181/2006).

(4) Az Európai Parlament 2007. március 14-i állásfoglalása az általános érdekű szociális szolgáltatásokról az Európai Unióban (2006/2134 (INI)).

32. elismeri, hogy az Európai Bizottság a kísérődokumentumban az általános gazdasági érdekű szolgáltatások és a nem gazdasági jellegű szolgáltatások egyértelműbb elhatárolására törekszik. Az Európai Bizottság erről kifejtett nézetei azonban annyira általános jellegűek, hogy konkrét esetekben nem mindig járulnak hozzá a jogilag biztos elhatároláshoz;

33. utal arra, hogy nem létezik egységes „európai társadalmi modell”, és hogy ezért az egyes tagállamokban a szociális szolgáltatások kialakítása során figyelembe kell venni és tiszteletben kell tartani a sokféleséget és a különbségeket. Annak meghatározása során, hogy mi értendő általános gazdasági érdekű szolgáltatás alatt, a tagállamok mérlegelési mozgásterét nem szabad új, kötelező érvényű uniós jogi aktusok vagy további koordinációs folyamatok révén korlátozni. Hasonlóképpen a Lisszaboni Szerződés új 14. cikkét sem szabad a tagállamok döntéshozatali hatáskörének korlátozásaként értelmezni;

34. hangsúlyozza, hogy kerülni kell a jelentési kötelezettségek kiterjesztését, valamint a további bürokratikus és statisztikai terheket;

35. utal rá, hogy a közösségi jog sokféleképpen kihat a szociális szolgáltatások tagállami rendszereire. A múltban előfordult, hogy az EU a közbeszerzésre, versenyre és támogatásra vonatkozó jogrendszerével a települési általános érdekű szolgáltatások kialakításába is számottevő mértékben beavatkozott anélkül, hogy a szolgáltatások nyújtói és azok igénybevevői számára biztosítva lett volna a jogbiztonság;

36. az európai közbeszerzési jogból ebben az összefüggésben példaként a települések közötti együttműködést említi, amely a hatékonyság szempontjából jelentős esélyeket rejt magában a polgárok javára. A közigazgatási együttműködés eszközeként általában nem vonatkoznak rá közbeszerzési jogi kötelezettségek. Ezért inkább a közbeszerzési jog hatáskörén kívül eső, tagállamon belüli szervezési döntésnek kell tekinteni, és az Európai Bizottságnak ezt tiszteletben kell tartania;

37. hangsúlyozza, hogy az európai közbeszerzési jog különösen a regionális és helyi önkormányzatok szempontjából rendkívül nagy jelentőségű. A küszöbértékek alatt történő közbeszerzésről szóló értelmező közlemény azonban sajnos az Európai Bizottság regionális és helyi önkormányzati érdekek iránti érzékenységének hiányáról tanúskodik. A témának a jövőben sorra kerülő tárgyalásai során ezért jogbiztonságot garantáló politikai megoldásokat kell találni a régiók és települések javára;

38. arra szólítja az Európai Bizottságot, hogy az imént említett bírósági eljárás kimenetelétől függetlenül mérlegelje, nem lehet-e csökkenteni vagy visszavonni az értelmező közleményben megfogalmazott követelményeket.

A „Lehetőségek, hozzáférés, közösségvállalás: úton a XXI. századi Európa új szociális jövőképének kialakítása felé” című közlemény

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

39. úgy véli, hogy az európai szociálpolitika egyre nagyobb jelentősége a reformszerződés (Lisszaboni Szerződés) szabályozásaiból is kitűnik azáltal, hogy a szerződés 2. cikke új szociális célkitűzéseket fogalmaz meg az EU-ra vonatkozóan: „Az Unió küzd a társadalmi kirekesztés és a megkülönböztetés ellen, és előmozdítja a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és férfiak közötti egyenlőséget, a nemzedékek közötti szolidaritást, valamint a gyermekek jogainak védelmét”. A szociálisabb Európa lehetőségét már az Alapjogi Charta is megeremti az átfogó szociális záradék kötelező előírása által, valamint az általános érdekű szolgáltatásokról szóló jegyzőkönyvben. A Szerződés a megerősített együttműködés biztosításának lehetőségét is megeremti, amelyet a tagállamok ösztönözhetnek és alkalmazhatnak szociális téren ⁽⁵⁾;

40. osztja az Európai Bizottságnak azt a nézetét, hogy a jólétet Európában a változó kihívások közepette a lehetőségek, a hozzáférés és a közösségvállalás javításával lehet elősegíteni. A közlemény joggal utal ennek kapcsán a következő területekre: ifjúság, karrier, hosszabb és egészségesebb élet, nemek közötti egyenlőség, aktív integráció és a megkülönböztetés tilalma, mobilitás és sikeres beilleszkedés, polgári szerepvállalás, kultúra és párbeszéd;

41. csatlakozik az Európai Bizottság megítéléséhez, amely szerint a 21. századi jövőkép keretében központi szerepet játszó esélyegyenlőség megvalósítására nincs univerzális, egész Európára alkalmazható megoldás, valamint számos szociálpolitikai területen a politikai eszközök és gyakorlatok sokszínűsége és a nemzeti intézmények heterogenitása a harmonizáció ellen szól. Ezért ellentmond annak a felfogásnak, hogy a hasonló vagy ugyanolyan kihívások automatikusan közös kihívásokat jelentenek, amelyek uniós szintű közös cselekvési igényhez vezetnek;

⁽⁵⁾ 6. cikk (5a) bekezdés, illetve 27. cikk.

42. osztja az Európai Bizottság nézetét, amely szerint a szükséges innovatív gazdaság- és szociálpolitikai megoldásokat elsődlegesen helyi, regionális és tagállami szinten kell megtalálni, és ennek kapcsán utal a helyi és regionális önkormányzatok, valamint a szociális partnerek fontos szerepére;

43. utal arra, hogy az Európai Bizottság szigorúan csak a Szerződések által kijelölt, lényegében a tagállamok tevékenységének támogatására és kiegészítésére korlátozódó hatáskörének kereteiben cselekedhet;

44. felismeri, hogy milyen nagy jelentősége van a fiatalok képzésének és szakképesítésének – melyeket a munkahelyteremtés, társadalmi beilleszkedés és ezáltal az egységes piac sikere feltételének tekint;

45. határozottan ellentmond annak az európai bizottsági közleményben képviselt nézetnek, mely szerint létezik egy „európai oktatási és képzési rendszer”, és hangsúlyozza, hogy az EU szigorúan köteles figyelembe venni, hogy a tananyagokért és oktatási rendszereik kialakításáért a tagállamok felelősek;

46. a Szerződésekben rögzített hatáskörök betartását feltételezve elismeri, hogy az EU fontos szerepet játszhat a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok megosztása területén, a helyi, regionális és nemzeti szint támogatásában, valamint a tudatosság fokozásában;

47. az ezzel kapcsolatos célokat tekintve üdvözli a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok európai szintű megosztását a helyi és regionális önkormányzatok bevonásával;

48. méltányolja, hogy az Európai Bizottság a kihívásokkal kapcsolatban számos tagállamban tapasztalt végrehajtási problémák miatt a jelenlegi jogi keret felülvizsgálatát és kiigazítását javasolta a nemek közötti egyenlőség és a megkülönböztetés elleni küzdelem terén, a vonatkozó jogszabályok további területekre történő kiterjesztését azonban elutasítja.

Kelt Brüsszelben, 2009. február 12-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Luc VAN DEN BRANDE
